

רע"פ 4122/17 - בן יהודה אדרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4122/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: בן יהודה אדרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מתאריך 19.1.2017 ב-עפ"ת
11782-09-16

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

בקשה זו הועברה לטיפול בעת האחרונה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), ביום

עמוד 1

19.1.2017 מיום ב-עפ"ת 11782-09-16, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' קריספין-אברהם) לדחות את בקשתו של המבקש להארכת מועד להגשת בקשה להישפט בגין עבירת קנס, שהינה ברירת משפט.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 09.03.2016 נרשמה כנגד המבקש הודעת תשלום קנס בסך 1,000 ש"ח (להלן: הדו"ח). על פי הנטען בדו"ח, המבקש השתמש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב שבו הוא נהג היה בתנועה - עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: התקנות). הדו"ח נמסר למבקש בעת רישומו.

3. המבקש לא הגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח בפרק הזמן הקבוע לכך בסעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 (להלן: החוק), ולא שילם את סכום הקנס.

4. ביום 12.07.2016 הגיש המבקש לבית המשפט לתעבורה בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להישפט, ובגדרה כפר בכך בביצוע העבירה שיוחסה לו. כמו כן טען כי הדו"ח אבד לו, וכי היו לו עיכובים שונים שמנעו ממנו להגיש את בקשתו להישפט במועדה, בין היתר בשל חגים וחופשות.

5. ביום 02.08.2016 דחה בית המשפט לתעבורה את בקשתו של המבקש וקבע כי המבקש לא העלה כל טעם המצדיק איחור בהגשת הבקשה להישפט או נימוקים מיוחדים המצדיקים לקבל את בקשתו, וכי לא צפוי להיגרם לו עיוות דין בשל דחיית הבקשה.

6. המבקש ערער על החלטתו של בית המשפט לתעבורה וביום 19.01.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור. נקבע כי מלבד העובדה שהמבקש לא הציג כל נימוק משכנע ונכון מדוע פנה באיחור ואין כל הצדקה להארכת המועד שהתבקשה. עוד נקבע כי לא נמצא כל בסיס להגנה אפשרית של המבקש.

המבקש סירב להשלים עם ההחלטה, ומכאן הבקשה למתן רשות ערעור שלפני.

טענות הצדדים

7. בבקשתו, ובהמשך - בתשובתו לתגובת המשיבה, השיג המבקש על כך שלא ניתנת לו, לטענתו, הזכות לשטוח את טיעוניו באופן ענייני בפני בית המשפט. לעמדת המבקש, הדו"ח אבד לו והוא נמנע מלהגיש בקשה להישפט במועד הקבוע לכך, נוכח בלבול בין הדו"ח לבין דו"חות תנועה אחרים שטרדו את מנוחתו וכן בשל חגים ואירועים אחרים שחלו במועדים הרלבנטיים. בנוסף, טען

המבקש כי שוטר התנועה שמסר לידיו את הדו"ח, סילף את דבריו וכי הוא מחזיק בידו תמלול של שיחתו עם השוטר, שמוכיחה טענה זו. נוכח האמור, גרס המבקש כי דחיית בקשתו להארכת מועד להגשת בקשה להישפט מנימוקים פרוצדורליים בלבד – איננה מוצדקת.

8. המשיבה, מנגד, טענה כי הבקשה איננה עומדת בתנאי הפסיקה למתן רשות ערעור, בשים לב לכך שהיא איננה מבססת עילה אשר חורגת מעניינו הפרטני של המבקש. עוד טענה המשיבה כי טעמיו של המבקש להגשת הבקשה להישפט באיחור אינם מצדיקים את קבלת הבקשה, וכן כי הדו"ח ניתן כדין ואי-הדיוקים שנפלו בו, ככל שקיימים כאלה, אינם מצדיקים מתן רשות ערעור. לבסוף, הפנתה המשיבה לקביעותיו העובדתיות של בית המשפט המחוזי, אשר לא מצא בסיס לכך שהשוטר התנהל עם המבקש שלא כשורה.

9. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 14.3.2018 הגיש המבקש בקשת רשות להצגת ראיות, בקשה למינוי ייצוג משפטי וכן בקשה להורות על חידוש רישיון הנהיגה שלו, הדרוש לו לפרנסתו, כשלטענתו התברר לו כי הוא מעוכב וניתן לו רישיון זמני בלבד.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבה ובתגובת המבקש לה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

11. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה – משפטית או ציבורית – בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

12. הבקשה שלפני איננה מעוררת שאלה משפטית עקרונית, החורגת מנסיבותיו הפרטניות של המבקש, ואף לא מצאתי כי מתעורר בענייננו חשש מפני עיוות דין, או אי צדק ולפיכך איננה מצדיקה מתן רשות ערעור.

13. למעלה מן הצורך, אציין כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. מסקנתן של הערכאות הקודמות כי הנימוקים שהמבקש העלה כהסבר לאי הגשת הבקשה להישפט במועדה, אינם מצדיקים את אי-עמידתו במועד – מקובלת עליי. הטעמים שבגינם המבקש טוען שיש לאפשר לו להגיש בקשה להישפט תוך חריגה מהמועדים הקבועים לשם כך בחוק, אינם מצביעים על נסיבות שהיו מעבר לשליטתו של המבקש ואשר מצדיקים חריגה מן המועדים הקבועים בחוק.

14. בנסיבות אלה לא מצאתי לנכון לקבל את הבקשה להוספת ראיה. כך גם נדחת הבקשה למינוי ייצוג משפטי ולמתן צו לחידוש רישיון הנהיגה הקבוע של המבקש.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באייר התשע"ח (22.4.2018).

ש ו פ ט